

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,
Ide küldendő az előfizetési díjak,
nyilvánterkek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:

Budapestben: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Opperlik A.,
Daube G. L. és társainál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A társadalom és a nemzeti kultúra.

Tény, eltagadhatatlan tény, melyet minden ország elismer, hogy művelt nemzet vagyunk. De viszont ismerjük el önmagunknak, hogy miként a nemzetnek egy nagy rétege művelt, nem egy, ép oly nagy rétege nélkülözi azt a kultúrát, melyet a baza minden fiának el kell sajátítania.

Nagy kérdés ez, melyről most beszélünk és mert nagy nemzeti ünnep évében vagyunk, tulajdonítsuk e nagy kérdésnek kettős jelentőséget és ne térjünk felette napirendre.

Sőt, hisz ép e nemzeti ünnep, melyet most második ezredévünk hajnalhasadtán ünnepelünk, teszi aktuálissá, hogy megpendítsük a régi hurokat és újra beszéljünk a régi és soha el nem avuló kérdésről, melynek magyar nemzeti kultúra a neve.

Ne felejtjük, mily mértékben szolgál a magyar nemzeti kultúra céljainak a magyar nyelvű népiskola. Ezzel el kell látni minden legkisebb községet.

A nagy Széchenyi mondá, hogy megkegyelmezne a rablógylkosnak is, nehogy egy magyarral kevesebbek legyünk. Nos, ugyan számítsák ki az erre illeltek és hivatottak, hogy hány százezer magyart vesztettünk el 29 év óta, mert nem viselhetjük gondját a magyar kultúrának úgy, a mily mértékben kellett volna.

Igaz, a tárgyilagossá bírálnak tagadhatatlanul be kell látnia, hogy a szabadságharc és ez után, a pangás, az elnyomás korszaka alatt visszaesésnek indult minden intézmény, még a nemzeti kultúra is.

Igaz, hogy a sok elhanyagolt és visszaesésnek indult intézményt újra életre kellett kelteni, felnevelni, fejleszteni és megerősíteni.

A nemzeti érzület, a hazafiság, a honpolgári lelkesedés, mely három már-már kialvófélben volt, a millenniumi ünnepségek fényes sorozata által újra lobogó lángra ébresztetett. Nos, mi e tiemes lángnak tartósságától várjuk a magyar nemzeti kultúra fellendülését.

Az államháztartás talán nem engedi meg azt az áldozatot, hogy ez ország minden községét állami pénzből lássuk el népiskolával, de hát itt van a magyar társadalom.

A magyar társadalom megizmosodott, megerősödött és kasztjaiból egyetlen egészséges, szerves egységgé nőtte ki magát. Ez az egységes egészséges társadalom nem hagyhatja pangani a magyar nemzeti kultúrát, mert ha igen, úgy ez a társadalom, mely most egészséges, nem lenne sokáig az, szervezetét megbontaná a sok nemesség, melynek kivettl dárda most sértetlenül visszapattannak a nélkül, hogy egységében pusztítást vittek volna végbe, vagy sebeket ejtettek volna rajta.

Ép azért gondoljunk a jövőre. A béke gyönyöreit élvezzük és a tartós béke ez éveiben kell gondolnunk arra, hogy fokozzuk a szellemi harcképességét e nemzetnek, hogy e tekintetben is nagyhatalom legyünk és maradjunk.

A mely állam nem nemzeti állam, az elpusztul a föld színéről, a nemzeti jelleget pedig csak a nemzeti kultúra adhatja meg, fejlesztheti tovább. Ezért hát erősítsük és fejlesszük nemzeti kultúránkat és ezzel erősítjük az ezredéves haza oszlopait is, melyek így mentve vannak az idők vasfogától és nemzetünket az idők viharának minden »fergetege sem ingathatja meg.«

A néppártól.

Nem vagyunk politikai lap de azért főnti cím alatt mégis foglalkozhatunk azzal a mozgalommal, mely már régebb keletű, majd két éves kerületünkben, de mely komolyabb hullámokat csak utjabban, a választási mozgalom megindulásával kezd a népkörében verni. Foglalkozhatunk, mert foglalkozunk vele kötelességünk, mivel itt nemcsak politikai, de társadalmi kérdések is vetődtek felszínre, a melyeknek egészségtelen irányba való terelése közveszélyes állapotokat idézhet elő a társadalom alsóbb rétegeiben.

Nem is czélunk, hogy a néppárt terjedésének útját álljuk. Orgánunk a harcot

— Lásd pedig, ez nem igaz. Allahra, nem! Énekelj, kériek.

Bül-bül vad, szilaj nótába kezdett. Szeme égött, arcát láng öntö el, Majd mintha torkát szoritának össze, végre is fuldokló zokogásban tölt ki.

— Bohó vagy Bül-bül! suttagó Aida, de az ő szép szemeit is elöntö a köny.

Rég nem látott a világ akkora fényt, pompát, mint mennyi a szép Aida menyegzői ünnepélyére érkezett. Maga a másik szerelmes, a sötét arcú hajós is készített meglepetést. Hónapok óta szötte tervét. Embereivel ének idején be a tengerpartból a Mehmed basa palotájáig egyenes vonalban hosszú, csatornaszerű alagutat vájtatt a föld alatt s körülárkolja a palota fundamentumát. Sötét arcán valami demoni mosolygás ül, míg parancsait elfojtott hangon osztogatja. Tudja, hogy terve bizonyos, hogy emberei el nem árulják.

Oh, mily kéjjel gondol a menyegzői estre Tündéri pompa s fény körös-körül. A virágok, a fák, még a palota hideg márványszlopai is szerelmet lehelnek. A völgyény menyasszonya fölé hajol, hogy megcsókolja s ő akkor kinyitja a csatorna vasajtáját a tenger felől. Tudja hány órára esik a dagály, óh a percekkel is tisztában van...

Mily édes zene lesz fülének a víz morgását, csattogását hallgatni, a mint zuhogva omlik a lejtős üregbe, lefut a palota fundamentumáig, ott néhány másodperc múlva körül mossa az alácsott tengerpartot. Inog a hatalmas épület, összeesik mint-ha földrengés rázza volna föl. Megőrül a kéjtől, ha hallani fogja a sikoltásokat. Oh ezer közül is

TÁRCSA.

BÜLBÜL.

— Török história. —

Irtá: PRIGL JUDIT OLGA.

Közel a tengerhez, imbolygó cipruslombok árnyalta kies, hűs helyen állott Mehmed basa palotája. Ma csak rom. A márványoszlopok helyét vadfi nőtte be, gyikokat aranyoz be a nap sugara. Ezek a gyikok az egyedül élő lények. Ha leszáll az alkonyat, vad láma, kísérletes zugás hallatszik le a föld alól s nehéz sóhajkél az esti szélben a romok között.

Egy jövevény örménytől hallottam mesélni: Mikor Mehmednek egyetlen leánya Aida megszületett, ugyanakkor a basa néger szolgálja egy halványarcú szöke fiúcskát talált a tengerparton, ki ott ezáltal bolyongott föl és alá.

Nyilván szegény hajótöröttnek gyermeke, kit valamely távol szigeten fedezett föl egy arra vitorlázó hajó s most ideszállította emberlaktá földre. A fiu mintegy négy éves lehetett. Nagy, sötét szemű felénkén csüggett a szolgán, ki őt Mehmedhez vezette. A basa tanult, képzett ember volt, kétféle nyelven értett s beszélt. Mind a két nyelven megpróbálta szólásra bírni a fiút, de hasztalan. Annak ajka csukva maradt s a beszéd és szóz íránt nem mutatott semmi fogékonyságot. Ellenben annál nagyobb figyelemmel hallgatta a madarak énekét. Arca fölvidült s olyan szópen cseregett közbe, hogy Mehmednek s vele az egész udvarnak szeme, szája nyitva maradt bámulatában.

Csolának tartották a gyermeket.

A basa Bül-bülnek nevezte s nagy öröme telt benne. Szabad bejárást adott neki palotája legbelsőbb termébe s az ő búbajos dala áltatta el rendszerint Aidát.

Igy teltek az évek.

A talált gyermek érteles ifjúvá nőtt, a szunnyadó esőpségből deli, viruló hajadon vált. Aida szép volt, mint egy tündér; szeme maga a bővös menyország, lábait verő, leomló haja mint koromfekete éjszaka. Válla alabástrom, arczája piros, mint a hajnal.

Két ifju égett érte vágyval, olthatatlan szenvedéllyel. Egyik a persa király fia, Szelid költői lélek. A másik erős, csaknem vad, marezona alak, a távol India lakója, ki tengeren nőtt föl s kinek több kineve volt egymagának, mint Europa összes fejedelmének.

Aida szelidebbet szerette s völgyényének választotta.

Már ki is volt tűzve a menyegző napja, Aida merengve dolgozott menyasszonyi fátylan, ezüst szálakból lilomokat himeze beléje.

Bül-bül lábainál ült s halgatva szakgatta fel a pázsit báronysos gyöpnének szilait.

Mért nem éneksz édes madaram? — kérde Aida gyöngéden félresimítva az ifju homlokáról annak aranyzóke fürtéit. Felelj, mért vagy oly bánatos napok óta?

Bül-bül sóhajtott s fölnezett Aidára. Olyan szépen tudott beszélni a szemével. Aida megértette.

— Te ugye azt hiszed, hogy most már kevésbé foglak szeretni?

Bül-bül csüggedten hajtá le a fejét.

nem veheti föl vele szemben, mert a lap jellege tiltja azt; de a legközelebb lezajlott dráva-vásárhelyi u. n. néppárti gyűlés a nyilvánosság előtt folyván le, joga van bárkinek arról véleményét kifejezhetni, nyilatkozhatunk tehát mi is róla, a kiknek ugyyszólván feladatunk a kinövések nyesegetésére vállalkozni.

Azt kész örömmel konstatáljuk, hogy hazafiság tekintetében botlást a népgyűlés rendezői nem követtek el, mert a gyűlés vezetőjétől kezdve az utolsó szónokig mindnyájan, kivétel nélkül, a haza iránt való hűségüknek igen bőségesen s nyomatékosan adtak kifejezést. Úgy látszik, súlyt helyeztek erre, s közösen állapodtak meg ebben, mert a muraközi papság egyes tagjai s kivált a szereplők egyike ebben a tekintetben már több ízben megtámadtatásnak lévén kitéve, most a midőn első ízben léptek a nép elé, ily tömegesen a nyilvánosság előtt, legalább ebben az irányban az erős kritikát, esetleg a beavatkozás következményeit ki akarták kerülni.

A mi dicsőítést azonban a szereplőkről erről az oldalról mondhatunk, más irányban már nem fukarkodhatunk megjegyzésekben, mert bőségesen szolgáltattak okot arra, hogy egyes szavaikba bele kapaszkodjunk. Zichy gróf és Major dr. kijelentéseivel nem foglalkozunk, mivel azok politikai jelegűek s mert ezeknek a hatása — a nép magyarul nem értvén — minden nagyobb eredmény nélkül ugyanis csak külsőségekben nyilvánult; de megértették a horvátul szónokló lelkészek szavait, kik nagyon is keresték azokat a kijelentéseket, melyekkel a népet igazolni, annak lelkületébe konkolyt hinteni lehet, hogy így a népet a maguk szájaize szerint hangolván, a vizet malmuk felé tereljék.

Hogy a polgári házasság nem tetszik a lelkész uraknak s talán másoknak sem, az köztudomású; hogy kiválóan a lelkészi kar törekszik a revizióra, az is ismeretes; nem is veszi tőlük rossz véven senki sem, ha ennek a törvénynek a megváltoztatására törekcsenek: de ha erre a feladatra vállalkoz-

nak, ne hirdessék azt, hogy a polgári házasság az immoralitásnak megvetője, a családi boldogság létalappjának fölforgatója, az állam és nemzet boldogságának megrendítője, minden rosznak az oka stb., mert ezt a köznép elhíheti nekik, de a ki gondolkozik tud s szemével lát, mégis csak furcsának fogja találni ezt épen részükről, a mikor látunk formális házasság viszonyt — most is s épen tőlük nem messze — mely sem a pap, sem az anyakönyvvezető előtt nem köttetett, de azért fönnáll, bizony nem valami lelkiépülésére a keresztény hívőknek, melyeknek pedig erkölcsi világát a polgári hávasság miatt annyira féltik.

Hasonlóképen hallottuk az egyik szónoktól, mint iszonyu dolgot említeni, hogy most már Szent István koronájáról leszdedik a keresztet s hogy a keresztény templomokra is már rákerül a sor, mert már is leemelgetik onnan a keresztet s gabona magazinná alacsonyítják le az Úr szent hajlékát.

A korlátolt laktörü földművesnek voltak szánya ezek a bolondgombák, a ki bizony nagy szörnyűkődvé szedte magába ezeket a nagyhangu kijelentéseket s kétségtelenül tépelődik is eleget magában e szörnyű merényleteken s meghányta-vetette azóta nem egyszer falujabelijeivel, minő rettenetes állapotok is uralkodnak itt ebben a szegény országban, hogy már a templom sincs biztosságban a liberális áramlattal szemben; s ezt mind a polgári házasságnak, illetőleg a felekezetenélküliségnek, meg a polgári anyakönyvvezetésnek stb. köszönhetjük.

Hát mit szójunk akkor, a mikor a nép nyomorát élénk színekkel ecsetelvén, a mostani rendszert vádolják azzal, hogy ez az oka annak, hogy az ipar pang, hogy a földműves napszámba jár, »rész«-be jár aratni, elszéled a világon, s hol ennél a postánál vagy vasutnál, hol abban a malomban vagy gyárban keresi kenyerét?

Ez csak szándékos elferdítése a tényeknek s határozott félrevezetni akarása a köznép jóhiszeműségének.

megfogja ismerni, melyik volt az Aida örületes sikolya . . .

Titokzatos suttogással borulnak össze a sőtétlő cipruslombok. Bül-bül ott bujkál közöttük. A vidám menyegzői láрма elhat egészen idáig, pedig Bül-bül fut előle. Lefut a tengerhez s nézi a tiszta, átlátszó vizet. A tenger csodás lakóit egyenként látja elshahni maga előtt. Némelyik olyan, mint egy kinyílt rózsza, czafatos piros evezői körülte libegnek. Mintha csak a hullám ringatná.

Mi, igen jó lehet nekik odalenn, — gondolá magában Bül-bül. Ha engem is így ringatna a hab s én álmodhatnék szépet, álmodhatnék Aidáról.

Egy hűs hullám kicsapott a partra. A dagály homlokát. Bül-bül lehajolt s kezével megmedvesítette homlokát. Olyan jólesett neki.

Egyszerre valami vizesésszerű zuhogás, csatogás üt meg fülét. Körülnézett s néhány lépést tett a hang irányában. Nem messze tőle, egy a partha vajt ürege nagy robajjal tódult be a víz. A hullám tajtékzó habot vert gyors futtában és eltűnt a mélységbe.

Bül-bül szeme arra a sötét erős alakra tapadt, ki a zuhatagtól mintegy kőhajtságnyira állt, derekát egy fatövének támasztva.

Arcaival félig a palota felé fordult s ördögi gyunyimosoly torzítja el időnként vonásait.

Bül-bül megismerte. Az ő kollegája, a másik elutasított szerelmes.

Sejtő, rémes gondolat cikákkázott át agyán s mint a villám futott a palotába. A föld alól sajtószerű zúgás hallatszik föl, mint távol menyőrdés zaja. A márvány oszlopok meg-meg rezdülnek.

Benn a zene harsogott. Öröm, jókedv az arczokon. Ki is gondolta volna, hogy oly közel jár hozzájuk az a sárga, csontos rém, a halál.

— Uram! — Aida, kiáltá Bül-bül, ki a nagy vesztélyben visszanyerte beszélőképességét s hangjával taldörögte a lakodalmi zajt.

Aida! Meneküljete! A palota összeomlik! Már is reszketnek az oszlopok! Átkozott legyen a kincsés hajós, minden az ő műve!

Iszonyu dördülés követte szavait. A palota egy termének oldalafa beomlott, padlata leszakadozott. A menyegzői népség rémülten futott a kijárat felé. A palota recsegett ropogott. Sikoltozás, zaj mindenfelé.

A kincsés hajós eleinte kaczagott, aztán mint-ha örület fogta volna el, hirtelen lefutott egy om-latag köre, s onnan vetette le magát a mélységbe.

Utánad megyek Aida! hörögé, s a szeméyes, izsapos hullám összecsapott feje fölött.

A persa király szorosan átölve tartotta menyasszonyát.

— Meneküljünk!

— Hol van Bül-bül, — kérdé remegve Aida.

— Bül-bül? Őt nem kereste senki. Ki tudja hol van. Talán lenn a tenger fenekén. Bibor esigák vetette ágyon, esodás tenger-rózsák usznak körülötte, lágyan ringatja a hab s álmodik szépet. Aidáról . . .

. . . A leomlott palota kövei közé azután minden alkonyatkor befutott a dagály. Hovatovább mind jobban beiszapolja az üreget, zugása is gyöngül.

A jámbor, babonás török azonban még mindig messze elkerüli e helyet, kivált naplemente után. Azt hiszi, hogy a gonosz lelkek fölvetnek odalenn, míg az esti széiben a sötét kincsés hajós sóhajtságát véli hallani . . .

Hogy panghat itt az ipar, a mikor ezen a vidéken ipar nem is volt! Vagy talán az pár csizma, mely itt a falvakban készült, iparszámba menit? Ha a nép izlése finomodván, már nem elégszik meg a falusi primitív készítményekkel s a városba megy, hogy pénzeért olcsóbbat, tetszetősebbet kapjon, a rendszer oka-e neki, ha ezáltal egyik-másik iparos ott hagyja kaptafáját s kényelmesebb, jövedelmezőbb kenyérkereset után lát s szerencséjére épen a postánál, vasutnál, vagy másutt alapítja meg existenciáját.

Vagy baj-e az, ha a túlnépes családok egyes tagjai napszámba járnak s az ezért kapott pénzt az otthon maradt s a házi dolgokat egymagukban is elvégezni tudó otthonvalóknak elviszik haza!

A nép most már másként gondolkodik, mint valamikor gondolkozott: igényei is mások, mint valamikor voltak; tehát életrendszere is meg kellett hogy változzon legyen. Hogy ez némelyeknek hátrányára van, az egészen természetes dolog. — De hogy ebből fegyvert kovácsoljanak épen a lelkész urak, a kiknek pedig feladatuk a nép vigasztalása, a remények éllesztése volna, hogy a szegény nép a reá nehezedő terheket könnyebben elviselhesse, melyek alól senki sem mentes: hogy a népet nyomorúságának tudatára, mert csak egy tehénevel száthat, épen azok ébresztik, s utópiákat fámasztanak bennök, kik telivér paripákat foghatnak ekejük elé s szegénységéről, nyomorról egyáltalában nem beszélhetnek, sőt ellenkezőleg: nagy ellajulása az állapotoknak, hogy ne mondjuk eltorzulása a természet rendjének.

Hogy ily eszközökkel igazolni lehet, ki-vált oly vallásos nép körében, a minő a muraközi, még a laikus ember is tudja; de a lelkésznek is óvatosabbnak kellene lennie az efféle kijelentések dolgában, ha már izlése egyáltalában neki megengedi, hogy ilyen égbekiáltó valótlanosságokkal traktálja a tudatlan, tehát hiszékeny, de könnyen meg is vadítható korlátolt tömeget.

Oly tüzet gyújt ezzel az egyszerű nép kedélyvilágában, mely elégedetlenségét csak növeli s csak szikrára lesz szükség, hogy az izzó parázs lángra is lobbanjon.

Kicsi dolgok nagy bajokat szoktak szülni. Jeleztékelteneknek látszó kicsiségek nagy következményekkel járhatnak. A történelem tesz tanuságot arról, hogy azok voltak a legberzasztóbb korszakok, a mikor a vallásháborak dühöngtek.

Ne használjanak tehát a néppárt vezetői elferdített, a valóságnak meg nem felelő, hangzatos jelszavakat, mert ezzel csak üszköt dobnak a nép lelkivilágába, megazvarják annak belső egyensúlyát. Hanem fanatizálás helyett harcoljanak elfogadható eszközökkel s akkor senki nem ütközik meg szereplősökben s nem is teszik ki magukat annak a veszedelemnek, hogy felelősséggel járó következményekkel álljanak szemben!

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Személyi hir.** Festetics Jenő gróf ur ő Mellsőága külföldi útjából állandó tartózkodásra zala-újvári kastélyába f. hó 9-én visszaérkezett.

— **Névváltoztatás.** Mráz Nándor ligetvári körjegyző vezetéknevét Harmatra változtatta.

— **Halálozás.** Tóth Kálmán hodosáni áll. népiskolai igazgató-tanító szeptember hó 4-én hosszú szenvedés után életének 37. tanítóskodásának 18-ik évében elhunyt. Halálát özvegy nején Kiss Jolán áll. tanítóón

külvül Árpád, Kálmán, Ella és Sándor gyermekei, valamint nagy számu rokonság gyászolja. Az elhunyt egyike volt a magyar tanítgy azon derék harcosainak, kik hivataluk mély érzetében nemcsak azért fáradoznak, büzgölködnek, hogy kötelességüket pontosan és hiven betöltsék, hanem hogy a nemzeti közművelődés szent ügyét is fejlesszék és magasztos czeljához közelebb vigyék. 17 évig állott a hodosáni állami iskola élén, melynek minden erejét és tehetőségét szentelte. Tevékenysége, munkálkodása más téren is érvényesült. Tagja volt a zalamegyei általános tanítói testületnek, a hodosáni önk. tőzoltó-egyletnek számos éven keresztül főparancsnoka, később elnöke volt. Sok százra megy tanítványainak száma Hodosánban; müvelt ő az egyháznak igaz hívőket, tanított Hodosáznak gondos anyákat, szorgalmas, munkás polgárokat s jó hazafiakat Magyarországnak. Szerette odaadásig a tövises tanítói pályát, bár többször keserüen győződött meg egy nagy hazánkfia mondatának igazságáról, ki a néptanító működését réthez hasonlítja; olyan e pálya ugymond, melyet még az állat is tapos, de virág kel nyomába! Eleteje — különösen az utóbbi időben — napról-napra fogyott, egészsége mindinkább hanyatlott; nehéz betegsége nemcsak a törekeny testet, hanem szilárd akaraterejét is legyőzte és ágyhoz szegezte, melyből és hosszas szenvedéseitől végre e hó 4-én a halál jótékony angyala váltotta meg. Temetése e hó 6-án reggel 9 órakor ment végre; gyászlobogó lengett az iskola összes lakossága, a megboldogult számos vidékbeli kartársa és tisztelője. Koporsóját számos koszoru díszíté, melyekkel a kartársi szeretet, a rokoni szív és a tisztelők áldoztak az elhunyt drága emlékének. Szép koszorut helyezett a ravatalra a kotori tanítástület is. A gyászeneket a mura-esányi és túske-szent-györgyi tanítók meghatóan zengették el, egyet a háznál, másikat a sírnál. A sírgödörnél Brauner Lajos áll. tanító, a megboldogult kartársa gyönyörű gyászbeszédet mondott, mely a gyászoló közönségre mély hatást tett. A bánatos özvegynek és családjának az Isten nyujtsa a vigaszt ott, hol ember azt nyujtani nem képes! Legyen a megboldogult síri álma csendes!

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter Benedek Aladárt a csáktornyai polg. fiúiskolához a XI. fizetési osztályba segédtanárrá nevezte ki.

— **A nagy hadgyakorlatokra,** melyek Csáktornya vidékén tartanak meg s fejeztéknek be, már javában nyomul előre a két ellenes hadtest. A zágrábi hadtest egyik része Varazsdnál, a másik nagyobb része Ottoknál fog Muraközbe jönni. A gráci hadtest egyik része (a cillieek és klagenfurttak) Pettaun, Luttenbergen, Rác-Kanizsán, Sz.-Mártonon, a gráciak a vend vidéken, Lendván, Mura-Szerdahelyen s Bottornyán keresztül vonulnak Csáktornya felé. Az összeütközés helye természetes ismeretlen, de valószínűleg Sz.-Rökus vidékén lesz. Csáktornyán már nagyban folynak a készületek a nagy napokra. Az utakat s a hidakat a város minden részén javítják. A Déli Vasut állomásán 9 budapesti díszítő dolgozik, az igazgatóság ugyanott 22 iv- és 15 villamos izzólampát állított fel a csáktornyai s 24 ivlámpát a mura-királyi állomás. Még egy hét s Ő Felsége magas kíséretével együtt körünkben fog lenni. Isten hozza őket!

— **Stridoról** írja lapunk egyik barátja, hogy Peterka Teodor horvátországi, határ-

örvidéki születésü káplán ur mult vasárnap, mikor predikáció alkalmával biztatta a népet a dráva-vásárhelyi néppárti gyűlésen való megjelenésre, a következőképen hirdette az Isten szent házában a felebaráti szeretetet: »Amint látjuk, **ma (J)** Magyarország alá tartozunk; ezt az országot valamikor az emberek a keresztény vallással szerezték meg, tehát ma itt az alkalom, öregek, fiatalok, férfiak és asszonyok, álljatok valamenynyen lábatokra a keresztény vallásért, hogy ebben a ti országotokban ne a zsidók uralkodjanak. Ma mindenben, ugy nektek is a zsidók akarnak parancsolni. Azok az emberek, akik a zsidókkal tartanak, még rosszabbak, mint maguk a zsidók. Azért fel asszonyok és férfiak a keresztény hitért, ne hagyjátok magatokat utolsó csep véretekig.«

— **Halálozás.** Rupp Lajos helybeli kir. járásbírói aljegyzőt és családját súlyos csapás érte, mert édesatyja Rupp György nyug. tanító folyó hó 8-án, rövid szenvedés után Pécselt, 83 éves korában meghalt. Nyugodjék békében!

— **Kotorból** írják, hogy ott e hó 10-én tartott meg a kisdudóvóla vizsgálata, a mely minden tekintetben fényesen sikerült. A kisdudek, daczra annak, hogy valamenynyen horvát ajkúak, magyarul feleltek s énekelték. Ugy az elnök, mint a szülők elismerésüknek adtak kifejezést a szép siker felett, melyet az óvó Pataky Viktorné urnó elért.

— **Hirdetmény.** Az 1892. XV. t.-cz. 3. §-a értelmében felhivatnak a szőlőbirtokosok, hogy házi szükségletükre szánt sajáttermésű boraknak a kedvezményes adóttétel alá vonása tekintetében nyujtott kedvezmény elérésére végezt bejelentéseiket folyó évi szept. 17-ig bezárólag annnyival is inkább tegyék meg, mivel a később érkezettek figyelembe vételni nem fognak. A bejelentések a községi irodában a hivatalos órák alatt eszközölhetők.

— **Arviz Murakereszturon.** A minapi nagy esőzés egészen megtöltöttek a sebesen folyó Mura ágyát és szerdán napnyugalkor Tót-Szerdahelynél kilépve medréből, örületes gyorsasággal öntötte el az egész vidéket. Borzasztó látványt nyujtott, a mint a Mura-Keresztur felé rohanó áradás bombölve szaladt keresztül a magas vasuti töltésbe vágott csatornán és egyszeribe ellepte a völgyben fekvő falu összes utcáit. Hogy emberéletben nem esett kár, egyedül a murakereszturi jegyző és a domborui csendőrök érdeme, kik a legválságosabb pillanatban önfeláldozó hidegvérrel hatoltak be mindentüvé, ladikukba emelve a síró csecsemőket és kétségbeesett szülőket, hogy biztos helyre szállíthassák őket. Künn a mezőn a pusztulás még siralmasabb képe tárult elénk. A messzeségbe nyuló csillámló vízben egész szézenaboglyák usztak és az ereszkedő kukoriczás földekből csupán a hosszú száraz himbálódzó címere látszott ki az ideiglenes tengerből. Az idei termés teljesen elpusztult. Viosz Ferencz, a Kanizsai járás főszolgabírája azonnal megjelent a helyszínen és csónakon járta be az egész vidéket, hogy megtudhassa, mely irányban kell lépéseket tennie, hogy az örökös veszélynek, mely már hosszú időkön át pusztítja e vidéket, végre elejét vegye. — Molnári és Kotorban hasonlóan pusztított a víz.

— **Aruszállítási korlátozások.** A Déli Vasuton szeptember második felében Csáktornya környékén megtartandó nagy katonai hadgyakorlatok alkalmából az aruszállításhál következő megszorítások fognak életbe lépni.

Még pedig szeptember 15-től kezdve bezárólag 30-ig a tömegáruk, illetve kocsiakománnyu áruk csakis a szabad rakhelyekhez és kocsihoz mérten fognak szállításra felvétetni. A tranzitó árukra is a szállítási határidő szünetel. Szeptember 19-től kezdve bezárólag 26-ig Csáktornya és Mura-Király állomásokban tömegáruk, illetve kocsiakománnyu áruk sem fel-, sem pedig ki nem adhatók. Szeptember 22-től kezdve bezárólag 26-ig a mura-király-pragerhofi vonalon az összes teheráru forgalom be fog szünettetni. Szeptember 23-ikától kezdve 26-ig ezen a vonalon élő állatok sem szállíthatók.

— **Öngyilkosság.** Dürr Ádám perlaki bádógosmestert a házbéliek vasárnap, f. hó 6-án reggel, az udvarban levő almafán felakasztva találták. Ügyes és keresett iparos volt. Vagyonos ember lehetett volna ennek alapján, de minden kereményét elitta, s családjával is durván bánt, úgy, hogy azok kénytelenek voltak őt el is hagyni. Így azután a különben még erőteljes 48 éves ember az elzúllés útjára kerülvén, a nyomor által az öngyilkosság karjaiba sodortatott.

Petőfi mint bakancsos.

Bellobraidits Lipót, volt nagy-kanizsai nyugalmazott százados fáradhatlan ember.

Egy Budán — Nosek Ignác tisztelt polgártársunk a Római XVII-hez címezett népszerű vendéglőjéből — indult nagy tervet valóított meg, melylyel hozzájárult a jó szellem ébresztéséhez. Az Ernő ezred tartalékosaiából egyesületet alkotott a nevezett vendéglő helyiségeiben.

Ez az egyesülés nagyobb horderejű, mint első tekintetre látszik és meg van neki az a fontossága a minőnek lapunkban keletkezésekor jeleztük.

Első sorban a polgárok és katonaság között kívánatos jó egyetértés biztosítéka, második sorban a tervelő céljai szerint egy nagy országos védegyelet magja, minek ápolását, erősödését a kormányknak is támogatni kell. Az ezred tartalékosaiából alakítandó országos egyesület a szociális kérdést enyhíti és egy nagy polgárfőrség keretét képezi, melynek erein keresztül műveltség, segélyezés, hazafiság szivárog szét.

Az eszme magja elvan hintve. Akár a mi derék budai polgártársunknak sikerül, akár később másnak a polgárság megfogja érezni az Ernő-szoba alakítójának, tiszteletreméltó munkásságának eredményeit és jótékonyosságát.

A különféle veterán- és hadastyán-egyletek működése hazafiasabb, egyöntetűbb és célutatosabb lesz és komolyabban fogják venni őket, mert létezésök más irányt kap.

Ezuttal nem beszélünk az országos védegyeletről, csakis az Ernő-szobából kiindult szép eszme felkarolását ajánljuk olvasóinknak.

Bellobraidits Lipót nyugalmazott százados Petőfi Sándort, a halhatatlan költőt akarja lefestetni az Ernő-szoba részére, mint bakancsost »zöld hajtókás, sárga ptykés közlegényt«. A szabadság, a hazaszeretet költőjének e minőségben való lefestése a hazafiság ébresztője a hadsereg tartalékosai között és méltó arra, hogy minden hazafi hozzájáruljon filéivel, hogy e képet meglehessen Petőfihez méltóan festeni.

Hisszük és reméljük, hogy ez a kép nemsokára elkészülhet és leleplezése a katonaság és tartalékosok hazafiságának megpecsételése fog szolgálni.

Sve pošiljke tiču se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći ružveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt.
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Sa milenijske izložbe.

(Obrt i industrija.)

Nu gdo bi pomotril, a kamo li izbroil vse izložbe ove preogromne palače! Najbolje je, dovesti vu sklad hasnoviti s vugodnim, pak poizkati ljepušne Hebe, koje vu nedoglednim redovima nudjaju — naravno — domača vsakovrstna jela i pita, dočim se na svoje oči čudiš hitroj fabrikaciji čokolade, koju odmah moreš i pokostati, — dobra sгода, da zaslađiš predugi umarajući boravak vu ovom arsenalu ljudskog rada (dela).

Najživahnije razvila se vu Magjarskoj tvorničarska industrija, koja se je prvobitno priključila poljskomu gospodarstvu.

Tak na nastali i razvijali se paromlinovi od primitivnih melinova vu raznim fazama, koje su vu posebnom paviljonu plastično i vu sgodnim modelima predočene.

Isto tak razvijala se i industrija špiritusa, petroleuma, cukora, živežnih potrebočeh, kemikalija, strojeva (mašine), željeza i metala, keramita, cementa i drugih podhvata, koji pristaju vu građevnu struku. Vsaka pojedina grana prikazana je vu svom povjestnom razvitku i vu današnjem stanju posebnim paviljonima, dočim vnogobrojni fabrikati posvjedočavaju, da vu ničem nezaostaju za preizvodima vanjske fabrikacije, kako to napokon dokazuju i vnoge već naručbe iz inozemstva.

Iztičem ovde naročito i s arhitektonskog

gledišta ljepi paviljon fabrike Ganza i druga, čiji električni strojevi služe daleko izvan granice monarhije; zatim golemu strojarnu državnih željeznica, gde stotine najrazličitijih strojeva pripovjedaju o čudesima električne struje.

Najstarija grana vsih obrta, kaj se na ovoj izložbi vide jesu rudarstvo i talionice. Znade se, koliko je staro to gospodarstvo, a sam Erdelj vrđil je dugo kakti najboga-teša zemlja plemenitum rudom. Statistika pokazuje, da se ondi kopa godimice do 2500 kilogramova zlata i do 24.000 srebra.

Na glasu je industrija vuljena. olova, kufra, kobalta i nikla, pak baruta i dinamita. Od svih paviljonah, vu kojima su izložene vse ove grane industrije, moremo se radi odmjerenog prostora poblize osvrnuti samo na potonju granu i to na Nobelovu fabriku dinamita, prikazanu vu paviljonu, koji lahkim i prijatnim svojim formama više podsjeća na kazalište, nego li na izložbu ubojitog i najjačeg praskavca vu sadašnjosti i sredstva, prez kojeg se pri zahtjevima današnje kulture vu gradnji željeznica, cestah, mostov, tunela i t. d. nebi mogli ni meknuti. Vu ovom je paviljonu predočen povjestni razvoj raznih eksplozivnih sredstvih, koja su potrebna naročito vu rudokopima. Vse dublje i dublje morali bi čovjek prodirati vu zemlju, da dojde do rude. Nikakovoj se teritorijalnoj zapreki nije moglo više izbjeći, tako postade razpršavanje najvišim diktatom vsake ma-

terijalne tvorbe. Veliki duhovi raznih narodah kušali su, da pronadju shodno sredstvo, kojim bi nadjačali prirodu. Francez Pélouze (1835.), Nemeč Schönbein (1846.) i Talijan Sobrero (1847.) predteče su epokalnog iznašašća švedskog kemičara Nobela, kojemu je ljeta 1863. pošlo za rukom, da je nakon silnih potežkočah, unatoč vsim pogibeljima, izpeljal fabrikaciju nitroglicerina, kaj je Nobel potlji prozval »dinamitom«. Kad se je čovjek sit nagledal vsih čudovištah moderne tehlike, kaj su se mogla izvesti samo s pomoćju dinamita, zadovoljen ostavlja ovaj ljepi paviljon, čudeći se napredku ljudskoga uma, koji je postal gospodarom nebeskih visinah i zemaljskih dubljinah.

Milenijska izložba, koja prikazuje vse svētle točke i vsaku sjenku o razvitku magjarskog obrta i industrije pruža jasnu sliku o današnjim prilikama ovih granah, koje se unatoč velikomu napredku moraju još znatno podignuti, da budu moguće stupiti na poprište svjetske konkurencije.

Zdravstvo. Balneologija. Odgoj djece.

Vu ljepom paviljonu, koji je godine 1885. služil umjetničkoj izložbi, vidimo vse, kaj se god odnosi na razvoj i današnje stanje zdravstva, a neće samo doktora zanimati vnogobrojni izložci ovog odjela, nego i šire občinstvo, koje nije upućeno vu misterije doktorske znanosti, mora s interesom

Z A B A V A.

Pametni Sedmogradjani.

Sedmogradska (Siebenbürgen) je bregoviti, divljo-romantični prediel Ugarske, kojega ljubitelji narave, žalibože malo poznaju i malo pohađaju, akoprem se je onde naravske lepote puno više moći navziti, nego u mnogih drugih, bolje posiećenih priedeljih. Tu leži kakovih 18—20 miljah od Kolosvára (Klaussenburg) széklersko selo Olahfalu. Ovo je obkoljeno iznimno lepimi šumami iglastog drvetja, a olahfalušani su skrbiljivi i osobite marljivosti ljudi, koji iz stebel tih drv lepe deske znadu piliti, koje onda po cijeloj zemlji na prodaju razvažaju.

Ali nije samo ova industrija, koja olahfalušane na glas iznaša, oni se u mnogih stvarih znadu i znajti, te svoju prefriganost znadu pod krinkom (maskum) tobožnje bedastoće skriti. I to je njihova nieke vrsti glasovitost, iz koje puno raznih šaljivih, punih humora pripoviestih dohadja. Njihove čiste ulice kažu njihovu ljubav za čistoću i marljivost, njihove liepe kuće i gospodarske zgrade kažu, da su ljudi imućni, a njihova uvijek vesela lica potvrđuju sva ova.

Ali sve ovo nije tak od negda bilo.

Velike daće i robota njim je puno njihove marljivosti znala proždreti, a prikračivanje prava na trgovinu deskami, na hasen privilegijah drugih obćinah priećilo im je na veliko, iz njihovog po naravi im pružanog zviranjka k bogatstvu, podpunu hasen vleći. Puno su se oni proti tomu borili, dok su svojom prefriganostjum obladali i svoj trud i marljivost u pravu kolotečinu hasne. dopeljati mogli.

Kak pak su to zpeljali, hoću vam ovde povedati:

Knez sedmogradski Mihalj I Apafii, bil je po turćinuh proti Ivanu Keményu za vladara postavljen, te je rat za korunu ove liepe zemlje sveudilj biesnil, kad székleri najedan krat posve nenadano k-Apaffiu pristanu. Bitka pri Nagy-Szóllósu god. 1662. koštala je kneza Kemeňy-a krune, a i sam je u bitki opal.

Székleri medjutim nisu bili tim zadovoljni, da bi svojega kneza bez svake hasne samo ljubili, oni su iz ove ljubavi, koja med knezom i pukom obstoji, i nekakovu hasen hoteli imati, jer bi drugač ta ljubav bila spodobna onoj kada dijak kroz školski oblok k-onomu na proti, gde opet frajlica sedki, zdihaiva a ona to isto čini, — tak su rekli.

Zato oni niti nisu čekali, dok bi se knez u novo osvojenom glavnom varašu pošteno bil nastanil, nego su odmah odredili deputaciju, koja bi im imala za njihovu vjernost i privrženost nagradu, iiliti plaću izvojsčiti, jer dok je vruće željezo, mora se kovati, a potlam Bog zna, kak bi bilo — tak su rekli.

Ako sad moji četevci misle, da je ta deputacija bila izebrana ili naimenovana, tak su na krivem putu, jer olahfaluske deputacije su se na svoj način skup slagalej Stvar se je naime ovak imala: U staro. obćinskoj kući su se med ostalemi poštovanja vriednimi znamenitostjama i dva krznom podstavljeni bekeši nahadjali, kojih prvobitnu farbu već nije bilo moguće razpoznati, moguće da su bili zeleni, dok su još novi bili. To je bila gála oprava za olahfalusku deputaciju. Samo po sebi se anda razumieva da pod timi okolnostmi nije bilo moguće deputirca po volji birati, nego su uvijek samo oni to mogli postati, kojim su rečeni bekeši k-tielu dobro stali. A jeli su onda ovi nosilci bekešov uvijek najpametniji izmed olahfalusanov bili, to mi nije poznato. Jedino je istina, da su se ovi sada deputirci strašno bedasto znali držati i svoje lice tak ukočeno znali na vidik iznašati, da bi čovjek za

pratiti ovu u svakom pogledu vrlo uspjelu sbirku.

Čeli odjel zdravstva razdijeljen je u više gradova, koje predočuju, kako božica Hygieia i u Magjarskoj vse više širi svoju vlast. Pojedine su gradove: hrana; spasavanje; doktorski preparati i kirurške sprave; farmacija; špitali; zdravstveni uredjaji javnog humaniteta; higijena stanovah.

Vanredno je zanimljiva grafična prikaza načina, kako se u raznih krajevih zemlje i u raznih slojevih pučanstva narod hrani i koji su rezultati te hranitbe s pogledom na zdravlje, a tu je vrlo interesantan fakat, da niži razredi puka u Magjarskoj poprečno mnogo više mesa konsumiraju, nego li u drugih kulturnih zemljah i da je zdravstveno stanje tih razreda dosta povoljno. Nu prikazano je i to, da u tih razredih konzum svih vrsti spirituaza u znatnoj mjeri raste. Tako se je n. pr. zadnje god ne zvun tri milijuna hektolitara vina i jednog milijuna hektolitara piva potrošilo jedan i pol milijun hektolitara absolutnog alkohola. Lohko je izračunati, kojoj količini žganice odgovara ova silosija čistog alkohola.

Zanimljiva je u tom odjelu sbirka patvorenih (folijskih) jestivinah, pak je za čudo, kaj vse mora ljudski želudac da vu se prima zaradi prevkanjive spekulacije trgujućeg stališa.

Vidimo nadalje u ovom odjelu interesantnu sbirku sprava i predmeta, nuždnh za spasavanje, dočim budimpeštansko dobrovoljno društvo za spasavanje u posebnom paviljonu predočuje povjestne podatke, sprave i statistična data o svojem blagotvornom djelovanju u zadnjih 10 godina, od kada društvo postoji. Ne manje od 70.000 puta pružilo je ono prvu pomoć! Koliko ljudi zahvaljuje ovoj brznoj pomoći svoje zdravje i život svoj!

Bogata sbirka doktorskih sprava i ljekarničkih specijaliteta u prvom će redu zanimati stručnjake, za laika je od interesa sa sličnim spravami inozemstva kako glede lijepe izvedbe, tako i u pogledu praktičnom.

Velika je skrb posvećena školske higijeni. Kako uzorne školske prostorije, kaj ih

je grad Budimpešta zasebno uredil u svojem paviljonu, tako i selska škola u etnografskom selu, a tako i školska soba u paviljonu za zdravstvo idu za tim, da dokažu, kak vu školi treba da vlada čist, zdrav zrak, valjana rasvjeta, praktična udezbza za loženje, a kaj je od osobite važnosti, da imade dobrih klupah, u kojima neće dēte zakrizljaviti i koje ga neće prećiti vu razvoju tela. Roditeljima pako velika je usluga učinjena time, kaj je vu tom paviljonu uređjena i soba za dēcu, da se vidi, kako valja baš ovakovim sobam sa higijenskog gledišta posvetiti osobitu brigu, neka dēca, koja ovde sprovede slobodno vrēme, ostanu čila, krepka i zdrava.

Vidimo tu i uzore bolničke (špitalske) sobe, kaj nije bilo teško sastaviti. Trebalo bo je imitirati uredjaj koje god glavno-gradske bolnice, pošto se vse redom odlikuju valjanom uredbom i brižnom njegom. I opet moramo vu etnografsko selo, da zaljuknemo vu občinsku bolnicu sa ponosnim napisom »Providnost«. Srećna je bila misel, ovakovu selsku bolnicu prikazati, ar vuči, da se i za fal penaz more urediti bolnica (špital), koja posve odgovara zahtijevima moderne higijene, jer čela bolnica, sagrađjena i opremljena nestoji više od 6000 forintih. Svota je to, koju će lahko aldovati i menje bogata občina vu interesu bolujućih svojih obćinara. A imude vu njoj vse, kaj treba; posebna soba za mužkarce i ženske, posve odeljena soba za priljepčive bolesti, sobe za dvorkinje, za operaciju i za doktore, kuhnje, mrtvačnice i t. d.

Zdravstveni uredjaji dobrotvornih zavoda prikazani su vu paviljonu za dravstvo bezbrojem grafičnih tabela, fotografija, nacrti i obrazaca, pak je utješljivo videti spasonosno djelovanje raznih mnogobrojnih pjestovalištah, azila, sirotišta, pučkih kuhinja, obskrbnih zavoda, popravilišta, akoprem je beda i nevolja vu velegradu tolika, da vsi spomenuti zavodi niz daleka neodgovaraju faktičnoj potrebi...

Još je tu poučno prikazana higijena stanova sa uzorcima služinske sobe, kupelji, vodovoda, peći, ventilacije, praktičnih oblo-

kah i t. d., pak je za čudo, koliko smo dan danas razmaženi, kad pomislimo, kako stari naši o svim tim novotarjiami, kaj su tu skupljene, nisu imali ni pojma, a tko će poricati, da nisu bili morti zadovoljniji, a bogme i — zdraveši od nas?

Magjarska nije samo domovina izvrstnih vina, nego i hasnovitih vodah, naročito rudnih vrela (zviranjkov), kojih vu sunom glavnom gradu imade vnožina. N-ima na glasu kupališća na kontinentu, kojeg ljekovita voda nebi bila i vu Magjarskoj zastupana. Stopram kaj je vekši dēl vu primitivnom stanju i dosta zapušten. No i vu tom smjeru opaža se okret na bolje. Već danas imade vnojo kupališća vu zemlji, koja se mogu, — kaj se udobnosti i moderne uredbe tiče — natecati sa inozemstvom. Glavna zasluga vu tom ide balneološko društvo, sastojēće iz ponajboljih kupalištnih doktorah i najpreštimatejših kupalištnih vlashtnikah.

Impozantni paviljon za balneologiju sa ljepom kupolom prikazuje vsa vekša kupališta (56) i rudna vrela (24) čele zemlje (vsega ih ima vu Magjarskoj 264), djelomice vu dioramama, djelomice opet vu stereoskopskim slikama. dočim su vsa ljekovita vrela izložila čitave piramide flišah sa svojom vodom.

Izmedju paviljona za zdravstvo i paviljona za balneologiju nahadja se paviljon za dēcu, gde i zanimljivim načinom izloženo vse, kaj se odnosi na uzgoj i njegu dēce.

Ovde budeš našel vse, kaj god treba za valjanu njegu i zdravu hranu dēteta, ter je osobita skrb posvećena naravnomu i umjetnomu dojenju, anda baratanje sa mtekom. S babkami se tu detonstrira, kako valja dēcu držati, da im nježno telo nezakrizlja. Velika sbirka sa giflom pofarbanih igraćah opominje, kako valja biti na oprezu pri kupovanju takovih predmetah, a i vu pogledu telovnog razvoja uređeno je dvorišće za turnanje i nihanje, kamo dēca rado zalaze, da se malo pozabave. Za duševni uzgoj eno bogate natječajne izložbe igraćah, darov za božično drēvo, ilustriranih kniga i t. d.

Pravom se anda smije reći, da je ovaj paviljon vrlo sgodno udešen, ar se vu njem

stalno misliti moral, ovi neznaju niti do pet brojiti, a takovo pretvaranje je velika pomoć, ako čoviek hoće k-željnomu cilju dojt.

Kad su onda naši deputirci u Kolosvar došli, prva im je briga bila da su pri knezu audienciju zaprosili, koja im je odmah za drugi dan bila dozvoljena. Svečano oblećeni u prije bivše zelene bekeše, dojdou oni u palaću pred kneza.

Tu je na svojem tronušu u liepo izkićenju palaći sedel knez Mihalj Apaffi. Okolo njega ostali su svi dostojanstveniki i visoki častniki čiele zemlje. Velikoga truda su imali olahfaluški deputirci, dok su svojim bekeši i čiznam, po kak znalo gladkem podu, od vrat do tronuša došli.

Ali gjejerjen ima sreću — Oni su i tu nepriliku, bez da se je koj poskliznul, preobladali. Duboko se naklonivši prične predjer svoj govor:

»Prejasni knez! Tvoja Tebi uvijek vierna občina Olahfalu pošilja nas, da Ti u svoj poniznosti k-preobladanju Tvojih neprijateljah gratuliramo i da Ti očitujemo, kak nas to boli, da smo tak daleko od našega preljubljenoga kneza udaljeni; zato Te naša občina najponiznije prosi, da bi Tvoja Prejasnost dekretom hotela ustanoviti: „Od danas je

Olahfalu od Kolosvara samo dvie milje udaljeno.“

Okolo stojeći velikaši su si iz početka preduzeli, akoprem su olahfaluški deputirci vrlo smiešno izgledali, ipak stanovitom ozbiljnostju svemu tomu pristovati, ali kad su želju olahfaluških deputircov začuli, a dobro su znali, da je Olahfalu od Kolosvara i blizu dvadeset miljah daleko, onda se već nisu mogli ozbiljno držati, smeh je počel zegetati, a osobito pak, kad su videli, da se i knez na svojem tronušu sim tam namješca i smeha komaj zadržava.

K tomu su se olahfalušani još i držali, kak da nebi znali do pet brojiti.

Knez odgovori: »Privrženost i vjernost mojih olahfalušanah me osobito veseli« — i stezkom mukom zadržavajući nastavi — »I ja njim hoću taj dekret, za koj ovde mole, odmah izdati, ako misle, da im bu stím put do Kolosvara kratji, — dapače ja im morem i dekret podpisati, ako žele, da od Olahfalu do Kolosvara u obće niti nikakove daljine neima.

»Mi toliko potrebovati nemremo« — odgovori olahfaluški predjer — »a osobito zato ne, jer imamo i onak još jednu prošnju.«

»Samo govorite!« — veli knez.

»Mi preponizno prosimo za još jedan

dekret« — nastave deputirci — »kojim se određuje, da u Olahfalu ima svaki piešice hoditi, tko neima konje.«

Sad nastane smieh, da su se obloki stepali.

»I ova prošnja nek vam bude izpunjena« — odgovori knez. Tim im rukom milostivno mahne, na kaj se oni naklone. Ali kad su sad naklonivši se glave zdigli, zginulo je iz njihovog lica ono bedasto držanje kak da neznaju do pet brojiti, te su pri odhadjanju, okolo stojeće samo onak posmehe očmi mierili.

Kratko vrieme zatim bil je senjem u Kolosvaru, i olahfalušani su svoje deske na voze na prodaju dopeljali. Baš su pričeli na pijacu skladati, kad sejmenski komišari knjim pristupe te grubjanski na nje pričmu vikati, jer oni tobož svojimi deskami ovde neimaju miesta, pošto je njim njihovu trgovinu samo dvie milje dalečine od Olahfalu slobodno tierati, a dalje svojimi deskami nesmeju.

»Samo se najte nagliti« — odgovore oni komišarom i zpuknu iz zepa dekret — »Ovde stoji črno na bielo, da je Olahfalu od Kolosvara samo dvie milje udaljeno!«

Komišari su se dugimi nosi natrag po-tegnuli, kad su u dekretu kuezov podpis

izitcu tri glavna momenta: déte ovde vno go vidi, kaj mu interes silno pobudjuje. Malo dvorišće sa ljujalkama sgodno mu je zabavište, a mladim se majkam zorno prikazuje, kaj je déci na kvar, kaj je hasnovito i ubitačno. Imade tu zvun jezere predmeta, kaj vugadjaju i oku i želudcu dëteta, jos dosta tužnih stvarih bandaža, stolov za operacije i vno go slikah o dëčijih betegov.

Plač i smëh — a takov je naš život — radost i žalost blizu su tu vu neposrednom susedstvu, pak gdo imade djece, neboravi rado vu onih prostorijah, koje su namenjene betežnoj dëčici, al i vu njih more puno navëiti.

KAJ JE NOVOGA ?

Dr. Wlassits Gyula minister vu Kašši.

Lëpu, staru cirkvu svete Jalzabete vu Kašši je vlada ponoviti dala. 16 let je trebalo, dok su ponovljenje ove cirkve zgotovili, a letos ju posvetili. I minister preuzvišeni gospodin Dr. Wlassits Gyula je vu ime vlade nazočen bil pri ovoj osobitoj lëpi i veliki paradi. Gospodina ministra su vu Kašši s velikom svečanostju prišli. Po posvećenju cirkve bil je bankett, na kojem bilo nazočnih 500 personah. Pri stolu je na prvem mestu sedel gospodin minister Dr. Wlassits, poljeg njega tri biškupi, i to: Bublics, Szmrecsányi i Franknoi, nadalje Benedek prepošt i druga velika gospoda. Dr. Wlassits minister je jako lëpu napitnicu rekel, koja se je svim nazočnim jako dopala. Rekel je, da se raduje, da ona sveta vera, kojoj naš orsag jezero letnog obstanka zahvaliti more, na Božju diku lëpu cirkvu je zadobila vu Kašši. Daj Bože, da bi vu ovoj svetoj cirkvi je vu srečih vno gih ljudih vužgal oženj prave vere. Nema — rekel je na dalje — niti jednoga zakona, koj bi sigurneši zalog bil državnog reda, i zvršavanja dužnosti, kak je prava pobožnost. Razmem onu pobožnost, koja iz srce i duše izhaja. Zato je moje osvedočenje, da vlada najbolje onda služi cilje orsaga, ako s cirkvom vu čistim zraku

opazili. A od sad su olahfalušani svoju robu liepim dobičkom u Kolosvaru na pijacu tržiš smeli.

»Dok se je ovo u Kolosvaru dogadjalo na pijacu, dopelja se u Olahfalu liepa kočija pred kuću selskog sudca. Jedan gospodin skoči iz nje i dojde u ured, tam veli birovu: »Ja sem knezov komišar, koj vizitiram urede i hoću dalje foršpan imati!«

»Hm« — odgovori biro — »to budu oni morali skupo platiti, jer je na polju diele i svaki svoje konje sam treba.«

»Vi valjda niste dobro čuli« — odgovori komišar — »Ja sam knežev komišar i moram foršpan dobiti! — Jeli razमितe?«

»Nerazmem gopon komišar« — odgovori biro — »jer nek se potruđe u naš arkiv i tam budu naši knežev dekret, po kojem svaki, koj neima konje, mora pešice hoditi, u Olahfalu najme.«

Proti tomu se dakako nije dalo nikaj rëči i naš komišar si je do bližnje štacije moral foringu skupo platiti, a olahfalušani su od tog vriemena bili prosti od davanja foršpanov, jeli pak su i danas, to mi nije znano.

Em. Kollay.

slobode skup dela. Istinita pobožnost puka je velika moć i jaki fundament orsaga. — Bubits, biškup je pozdravil ministra, a na večer je čeli varaš bil na čast ministra lëpo razsvetljen, soldačka banda pak je na čast ministra igrala. Minister je bil gost Bublicsa biškupa, pri kim je stanuvao.

Izpit vu Kottoribi.

10-ga o. m. se je vu Kottoru izpit dadišća obdržal. Mala deca su lëpo po magjarskim jeziku odgovarjala, popevala. Gospon predsednik i nazočni roditelji su jako zadovoljni bili i hvalju izrazili gospej Pataky Viktorovoj, koja je voditeljica dadišća.

Vojne vježbe.

Njegovo Veličanstvo kralj Ferencz Jožef došel bude 20. septembra ob 1 vuri 15 minut poslje podne iz Beča na postaju (na banhof) Čakovec, ter se odonud bude odpeljal vu Zala-Ujvár, gde se bude kod grofa Festetića nastanil. Dneva 21. i 22. prisustvovati će Nj. Veličanstvo zaključnim vojnim vježbam 3. i 13. vojnog sbora, a 23. septembra ob 3 vuri popoldan ostavit će opet postaju Čakovec ter se povrnuti vu Beč.

Dva dana kesneše, 25. septembra, polazi kralj preko Budimpešte k otvorenju željeznih vrata vu Oršovu i Herkulovu kupelj, koju će 27. septembra na večer vu 1/2 9 vuri vu pratnji rumunjskoga kralja ostaviti ter se naputiti vu Bukarešt. Vu glavni grad Rumunjske stići će obedva vladara 28. septembra ob 4 vuri popoldan, pak se onde sprema sjajan doček i velik broj svetčanosti. Drugi dan biti će velika vojna smotra nad 32.000 momaka, a po poldan krenuti će Veličanstva vu dvor Sinaju, gde neće biti svetčanosti, nego samo obiteljski obed. Drugi dan odputovati će kralj vu Beč.

Evropski izseljeniki.

Glasom ureda za popis doseljenika vu Ameriku, doselilo se je tečajem minule godine, od 1. juliša 1895. do 30. juniša 1896. vu sjedinjene države sjevero-amerikanske 343.267 duša, t. j. za 84.731 dušu više, nego li vu predidućoj godini. Od doseljenika bilo je 212.466 mužkih i 130.801 ženskih. Najviše doseljenika bilo je iz Italije, t. j. 68.060, iz Austro-Magjarske 65.103, iz Englezke 64.637, iz Rusije 52.136, iz Njemacke (Prajzke) 31.885. Ostatak od 61.446 osoba odpada na ostale zemlje. Odbito je 3037 doseljenika, ter im uzkräčeno izkrcavanje druge zapreke. Veliki je kvar, kaj se nezna, koliko je iz Austro-Magjarske došlo izseljenika po kra- ljevinah i zemljah, jer bi se onda istom moglo videti, koliko je pri tom Čeha, Slovaka, Poljaka, Magjara, Hrvata i eventualno drugih.

Pohod budimpeštanske izložbe.

Dokonca augusta pohodilo je budimpeštansku izložbu 1.993.275 osoba na proti 1.131.022 ljeta 1885. vu istom razdoblju. Zvun toga izdano je 35.000 seasonskih abonemet-karte, medju kojima nisu uračunane slobodne karte za izložitelje, novinare, radnike i t. d. Do konca oktobra očekuje se do 3 milijuna pohoditelja s dnevnima kartama, a pribrojivši druge karte k tomu, iznositi će pohod do 4 milijuna osoba.

Velike soldačke vježbe.

Na soldačke vježbe, koje budu se vu okolici Čakovca obdržale, vre dohajaju vojniki. Jedna stranka vojnikov iz Štajerske

prek Ptuja, Lotmerka, Rac-Kaniže i Sv.-Martina, nadalje Lendave, Mura-Szerdahelya i Bottornye, druga stranka prek Varaždina i Ottoka se približava. Gde bude prava bitka, to se nezna, nego brzčas okoli Sv. Roka. Njegovo Veličanstvo kralj, hercegi druga velika gospode budu denes tijeđen po poldan ob 1 vuri i 15 minut došli. Svakomu ne samo da je slobodno vu Čakovec dojti pogledat Njegovo Veličanstvo i paradu, nego i dužnost je svakoga medjimurca, da iz srca s »ëljen« — om pozdravi našega najboljšega oca: kralja.

Bilanca berlinske obrtne izložbe.

Iz Berlina javljaju: Berlinska obrtna izložba imala je do vezda 5 milijuna pohoditelja. Ulaznine unišlo je od majuša do konca augusta 2.438.000 markah. Stroški gradnje iznosili su nekaj više od 5 milijuna markah.

Crnogorska stajaća vojska.

Vu Podgorici je ustrojena soldačka skola za podčastunike, a na njoj obavljaju učiteljska mjesta talijanski oficiri. Vekši broj crnogorskih oficirah zvršil je navuke vu talijanskoj vojnoj školi vu Modeni. Povodom 200-godišnjice dinastije Petrovića-Njeguša dati će knez Nikola crnogorskoj vojski značaj stajaće vojske, ter će ustrojiti 8 batalijuna pješništva, 30 baterijah topništva i 500 momaka konjanitva. Prema tomu će čela stajaća vojska iznositi okolo 7000 momakah.

Vjenčanje talijanskog kraljevića.

Iz Rima javljaju, da je državni tajnik kardinal Rampolla ubavëstil general-vikara rimskoga, kardinala Parocchia, da more staviti jednu od sedem glavnih cirkvah na razpolaganje za vjenčanje napuljskog princa sa kneginjom Jelenom crnogorskom. Po tome je papa došel vu susret dvoru ter sada neima sumnje, da će se vjenčanje obaviti vu Rimu.

— Iz Rima javljaju, da je kralj Umberto 30. augusta dulje vremena vëčal s ministrom-predsjednikom Rudinjem o ceremonielu, koji bi se imal kod vjenčanja slediti. Pitanje dakako nije bilo još rëšeno, jer dvor i vlada moraju vršiti stanovite obzire na prema vatikanu, ali je vjerojatno, da će se papa i ovom sgodom pokazati ne samo izvrsnim diplomatom, već i dobrim talijanskim patriotom, pak će se najti shoden put za to, da se svatovi obave vu Rimu.

Kip majke božje na Mont Cenisu.

Iz Turina javljaju: Prošlog utorka odkrit je na Mont Cenisu (Vico-rt. 3800 metara) kip majke božje od bronca. Plebanos iz Crissola 70-godišnji Don Santeronino čital je mešu, a množstvo turista i turistkinja bilo je nazočno svetčanosti.

Dobre žepne i stëne vure za fal cëne moći dobiti pri Pollak Bernatu vurararu vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal cënu.

LOTERIJA Beč 5-ga septembra 1896
40 74 70 81 65

Gabona árak. — Ciená žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frtlól	frtig
Buza	Pšenica	5.50	— 6.10
Zab	Zob	4.50	— 5.00
Rozs	Hrż	4.50	— 5.00
Kukoricza ó	Kuruza stara		
» » uj	» nova	4.00	—
Árpa	Ječmen	4.00	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.25	—
Sárga » »	» zuti	5.50	—
Vegyes » »	» změšan	5.00	—
Lenmag	Len	8.00	—
Bükköny	Grahorka	4.00	—

Nyilttér.*

*E rovat alatt közöltékért sem alakí, sem tartalm tekintetben nem vállal felelősséget a Szekr.

Hamisított fekete selyem. Egészsünk el egy kis mintát a venni szándékoltselyemből, és a hamisítás rögtön kiderül: Mert még a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödrödi és csakhamar kialakul, maga után csakély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem, (mely zsiros színi-szállomás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég, minthogy rost szállal a festanyagtól feltöltve tovább izannak, és sőt barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödrödi, csak meggyöri. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. **Henneberg G.**, (es. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben**, házhoz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyhöz való akár egész végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

3025—96 tk.

Arverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Wollák Rezső végrehajthatónak Kovácsics Terézia férj. Csalolek Istvánné végrehajtást szenvedő elleni 85 frt 40 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszek a csáktornyai kir. járásbírósg területén levő nagyfalui 499 tk. 9 hrzi sz. a. ingatlan a rajta levő házsal 396 frt kikiáltási árban és nagyfalusi 445 tk. 205 hrzi sz. a. ingatlan 40 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1896. szeptember hó 30 napján délelőtti 10 órakor

a nagyfalusi községbíró házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadekképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Csáktornya 1896 június hó 22. 594

Házadás.

Luttenbergben (Stájerország) a legélénkebb helyen fekvő **három szoba, konyha, éleškamara,** továbbá **kert és az udvarban gazdasági épületekből álló**

H Á Z

szabad kézből eladó.

Bövebbet a tulajdonosnál

Mayer L.-nél
Luttenberg.

595 1—1

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a perlaki-utcában (saját házamban) volt

mészárszék üzletemet

f. é. szeptember hó 11-én a **lőutczában a templommal átellenben** levő özv. Pächter Albertné házába fogom áttenni tisztelettel

Szoecsics Mihály mészáros.

Na znanje.

S postuvanjem dajem na znanje post. občinstvu, da vu preločki vulici (vu svojoj hizi) bivšu

mesnicu

od 11-ga septembra o. l. **na glavnim pijacu** naproti crkve vu Pächter Alberta vdovice hizu budem premostil. S postuvanjem **Szoecsics Mihály.**

590 1—1

Tekintettel a közeledő vetési időnyre van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságu

(a csehországi Thomasművekből eredő)

a legmagasabb
ajakkal
kijelölve

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulthatlan, minden talajra alkalmas trágyaszek különösen sovány talajok javítására, kitünő hatásu az összes gabonaművek, kápás és olajnövények, lőhere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiválóképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legelősebb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk netán hiányzó mennyiséget megtérítünk. — Ár ajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál.

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője

a magyarkorona országainak területén 581 4—6

KALMÁR VILMOS, Budapest. Erzsébet-körut 34. sz.

SZIVATTYUK

mindennemű, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparüzélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

W. GARVENS, Wien.

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű **tizedes százados és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari üzélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság szivattyu és mérleggyártása.

L. Wallfischgassa 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Keil Alajos-féle**Padlózat-fénymáz**

(GLASUR)

legkitünőbb mázó-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képeretek stb. bearanyszására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasure“-fénymáz

Legjobb szer mosdóasztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

Mindenkor kaphatók:

575 4—8

Heinrich Miksa cézgnél Csáktornyan.

Utóajánlatai Spiegl Albert és Fischel Sándor mura-csányi lakosoknak Fischel Sándor és társai végrehajthatóknak Máté András és társai elleni végrehajtási ügyében.

Ujabb árverési hirdetemény.

A perlaki kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Fischl Sándor végrehajthatóknak Máté András és neje Medvár Ilona ugy Gudlin Balázs elleni 104 frt tőke s jár., továbbá 150 frt s jár. dr. Kemény Fülöp végrehajthatóknak ugyanazon végrehajtást szenvedettek ellen 150 frt tőke s jár., Csesznák József ügyvédnek 66 frt 63 kr. tőke s jár., a m.-csányi templompénztárnak 100 frt tőke s jár., ugyanannak 126 frt tőke s jár., Spiegl Albertnek 500 frt tőke s jár. iránti követeléseiknek behajtása végett a nagy-kanizsai törvényszék illetve perlaki kir. járásbíróáságnak területén levő, a m.-csányi 987 sz. tjkvben foglalt 3233. hrzi sz. Medvár István, Medvár Terez, Medvár Franciska, Vargek Mária, Medvár György kisk. Medvár Mihály, Medvár Ilona és férje Máté András, kisk. Medvár Flórián és Medvár Amália nevén álló ingatlanra végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 167 frt becsértékben a m.-csányi 2222. sz. tjkvben foglalt 81 hrzi sz. a. Medvár István, Medvár Ilona és Máté András nevén álló ingatlan ugyanazon § alapján egészben 432 frt becsértékben, az ugyanottani 2235. sz. tjkvben foglalt 3227. hrzi sz. a. Medvár István, Medvár Terez, Medvár Franciska, Vargek Mária, Medvár György, kisk. Medvár Mihály, Gudlin Mária, Margyetkó Lőrincz, Medvár Ilona és férje Máté András, kisk. Medvár Flórián és Amália nevén álló ingatlan ugyanazon § alapján egészben 283 frt becsértékben a m.-csányi 2582 sz. tjkvben foglalt 249. hrzi sz. a. Gudlin Mária férj. Máté Jakabné, Margyetkó Lőrincz és Gudlin Balázs nevén álló ingatlan a végreh. törv. 56. §-a alapján egészben 160 becsértékben, végül a mura-csányi 2646 sz. tjkvben foglalt 268 hrzi sz. a. Gudlin Mária férj. Máté Jakabné, Margyetkó Lőrincz és Gudlin Balázs nevén álló ingatlan ugyanazon § alapján egészben 24 frt becsértékben Fischl Sándor illetve Spiegl Albert utóajánlata folytán Mura-Csány községhezánál

**1896. október hó 16. napján
d. e. 10 órakor**

dr. Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Ezen hirdetemény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bíróóság tkvi osztályánál s mura-csányi község előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróóság, mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1886. július 23. 593 1—1

4—5% mellett

rendes és rendkívüli jelzálogkölcsonöket kieszközől, valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4—5%-kal rendezi gyorsan és diskrét minden előleg nélkül

Herczeg Sándor

566 5—*

Budapest, Gyár-utca 19. sz.

Perlak nagyközség előljáráóságától

1310.

1896.

Hirdetemény.

Perlak nagyközség előljáráósága részéről közhírré tétetik, hogy az **ottoki rév**

folyó évi szeptember hó 15 napján d. e. 9 órakor

a község házánál 1896. évi október hó 1-től számítva 6 egymásután következő évekre haszonbérbe fog adatni.

Óvadék készpénzben 2000 frt, egyéb feltételek a községhezánál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1896 évi szeptember 1-én.

Zala József

jegyző.

Glavina András

biró.

589 2—2

2039.

sz.

1896.

Haszonbérleti hirdetemény.

Csáktornya nagyközség képviselő-testületének folyó évi szeptember hó 7-én hozott határozatához képest ezenel közhírré tétetik: miszerint a község tulajdonát képező

helypénz szedési jog

— minek kikiáltási ára **4820 frtban;**

továbbá ugyan a Csáktornya nagyközség tulajdonát képező **1-ső népsor számu háznál 3 szoba és 1 konyha használata**, a melynek kikiáltási ára **252 frtban van megállapítva 1897. évi január 1-től 1899. évi december 31-éig** nyilvános árverés útján

**1896. évi október hó 1-én d. e. 9 órakor
a városi irodában**

haszonbérbe adatni fog.

Az árverezni kívánók tartoznak a fentli kikiáltási ár 10%-át mint bántalpenzt az árverés napján az előljáráóság kezére készpénzben vagy forgalomban levő állami papirban lefizetni.

Írásbeli ajánlatok a 10% biztosíték esatolásával az árverés napjáig beadhatók.

Az árverési feltételek a községi hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyan, 1896. szeptember hó 7-én.

GRÉSZ LÁSZLÓ s. k.

jegyző.

VRANCSITS KÁROLY s. k.

biró.

582 1—2